

श्रीगणेशाय नमः ॥ पुच्छिष्ठिर उवाच ॥ प्रारतस्य गतं भीष्मं प्रपच्छे रं पुच्छिष्ठिरः ॥ यत्प्राग्बहुलाया
 मोक्तं ॥ तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ पितामह उवाच ॥ बहुलाया ब्रह्मसंवादे पुच्छिष्ठिरनिबोधमे ॥ माधुर्ये
 विषमे रस्ये नानावर्षस्य माकुर्वे ॥ २ ॥ प्रीचन्द्रावती नाम चन्द्रस्येन नया लिता ॥ अचरस्ये वरत्ना
 व्यापथार्जकामहापुरी ॥ ३ ॥ तस्यां पुण्यां दिजश्चासीद्बहुल्यधेनु उत्तमा ॥ सर्वलक्षणैस्तान् संपू
 र्णापीनोन्नेतपयोधरा ॥ ४ ॥ एकदा देवयोगेन धरती तस्यामापयो ॥ रोहिताद्रियुहं वीरं नाना
 स्वपदेषु वितामू ॥ ५ ॥ तत्रापि वसन्ते रोदः कामरूपीति नामतः ॥ व्याघ्रः शीरान्मांसादीन् भुङ्गति
 तनिःस्वनः ॥ ६ ॥ आदुद्रावचतंदह्यति छति छति चामवीत् ॥ शीतवीरवचः श्रुत्वा व्याघ्रस्यैव दु
 द्धाल्मनः ॥ ७ ॥ मुमुक्षुर्देवमा नोसा न भयस्य धारं सज्जः विभोः ॥ धारती मनसा पुत्रं नुदन्ती च पुनः

तत्र गत्वा महा व्यावृत्तं चिरं तात नानि वमू ॥ क्षापयेत्ता गतिं ॥ अमि रूपया यदि ममि ॥ त्वमे ॥
 यत्पापं ब्रह्म पां मा तपित्तं येषु च ॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः ॥ १९ ॥ दिभा
 र्थः प्रहृष्टो मस्तु दे ॥ वादे कां धरित्य जेत् ॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः ॥ १९ ॥ कथा
 पां वप्यमाना पां विष्णुपः कुरुते नरः ॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः ॥ २० ॥ गृहे पत्युग
 ना विद्वान् निरासं प्रतिगच्छति तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः ॥ २१ ॥ को मारं वै वभ
 र्त्तारं पानारी चोदं मव्यति ॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः ॥ २२ ॥ यस्तु बालं वली
 चर्द विषमं वहति यो धुरं ॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः ॥ २३ ॥ गुरोराज्ञां न मे कुर्यु
 र्नरं कनि शरणागतम् ॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः ॥ २४ ॥ सूतकेषु च यत्पापे

॥३॥

॥३॥

पुनः॥८॥ क्रन्दमानांश्च नोदद्वा व्यावृत्तः पुनरभाषत ॥ व्यावृत्तवाचा किमर्थं क्रन्दसे येनोभयत्वं विहि
 ता धर्मैः ॥९॥ देवा यथा प्रपन्ता विजीवितं त्रिं न प्रोचसि ॥ उदन्तीमानुदन्ती वा भक्त्या सिनसं प्रायः ॥१०॥
 तथापि रोदनस्येव कारणां बृहिसुब्रते ॥ ११॥ नोवाच ॥ आत्मानं ननु शोचामि पुत्रप्रीतिस्त्वजायते ॥
 ॥१२॥ जातस्य ध्रुवो मृत्युर्न तस्य जननं ध्रुवम् ॥ स्वकृतं भुज्यते लोकः कृतं कर्म न जायते ॥ पुत्रो
 मे यो ब्रूते वदः क्षीराशो नानु भक्त्या ॥ पापपितृत्वनं प्रव्रज्य पितृ सखी जनम् ॥१३॥ भव
 प्रेरागातिव्यामिश्रं व्यावृत्तवाचं लोकम् ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा व्यावृत्तः पुनरभाषत ॥१४॥ व्यावृत्त
 वाच ॥ मोक्षो ब्रूते ह्येवमप्यसं प्राप्ते भक्तके मयि ॥ तस्यन्ति जन्तवः सर्वे समदर्शनतः त्रिने ॥१५॥
 नमंत्रं नो वधं चास्ति न मानानपि ता सुतः ॥ श्रेष्ठं निर्विकारं नृणां काले न पीडितम् ॥१६॥ कुरु नो वाच ॥

॥३॥

३

अहच्छैवयः साक्षी अनन्तं यदि मार्गते तेन पापेन लिम्प्यपि यद्यहं नागमे पुनः ॥ ३३ ॥ इत्येवं प्राप्यं हं त्वं
 हुयागो कुलं यवो ॥ विकला दुर्म नायके दीना प्रयता पुत्र वत्सला ॥ ३३ ॥ पत्न्यः प्राप्यो मेऽयं
 वतः कर्तुमर्हसि ॥ त्वदीयं नैव जानेऽहं क्रियते कार्यतेऽन्यथा ॥ ३४ ॥ गच्छन्ती सुतं कौरु श्रुत्वेव
 निता नुवि ॥ पुनरुत्थाय गच्छन्ती मुमुहे च पुनः पुनः ॥ ३५ ॥ नृहन्ती मातरं दृष्ट्वा सन्तं पुत्रः पयो न हि ॥ ३६ ॥
 वाचं बहुलादीना कारणां गृहं सूयते ॥ ३७ ॥ उवाच बहुलादीना कथं विद्वांसः प्रीति ॥ पितृपुत्रं सन्तं
 मेऽयमाप्यहं दुःखकारणम् ॥ ३८ ॥ हे पुत्र हिंसकात् व्याघ्रात् प्राप्ये रिह मागता ॥ तथापि वत्स न
 मेऽयं यथा श्रीं व्रजाम्यहं ॥ ३९ ॥ इत्युक्त्वा पापयित्वा तमाश्रयाय चतुर्वीजनम् ॥ समाप्यो पुनर्न
 वेयं जाले हिंसकः स्वयम् ॥ ४० ॥ गता च तमुवाच भर्तुः व्याघ्रपदं पितृवम् ॥ शरीरस्य महा व्याघ्र

॥३॥

परद्रव्यापहारिरामः॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः॥ २३॥ विधातुस्तथापि नो
मृ० १० वां न करोति यः॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः॥ २४॥ एकाकीमिच्छंश्चाति-
यः कंठि तिष्ठति लमः॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः॥ २५॥ सुखसिद्धे प्रकृती-
व कल्पाद्गुरु एव च॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः॥ २६॥ तुलाकूटेषु व-
त्पापं प्रस्थूते पुण्यभ्युदयेन॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः॥ २७॥ यती-
देवी देवातीनां निन्दां चैव वृत्तेति यः॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः॥ २८॥ यती-
वासुदेवं परित्यज्य पीः वैदेवमुपासते॥ तेन पापेन लिम्पामि यद्यहं नागमे पुनः॥ २९॥
न्य१

बहुनाथ ०

भाद्रे तस्मिन् प्रिते पत्ते चतुर्थी मध्यमे रवौ ॥ बहुनाथाः सर्वे त्सा यः विन्यस्त्यत यो रपि ॥ ४८ ॥ सो व
र्त्तिराजनीं नाम्नीं कृत्वा वेष्टयाम्यन्तर्धाम् ॥ ४९ ॥ जनीयां प्रयत्नेन यदि सो भाग्यमिच्छति ॥ ४९ ॥ अ
नुदेशो भूवेः प्रथमेः फलैर्नाना प्रकारैः ॥ द्वैस्त्वशोऽभिः पूज्यताम्वले स्वधूपवैः ॥ ५० ॥ एवं प
ञ्चस्ते नारी प्राप्नोः निर्वाह्ये तं फलम् ॥ अप्प्राप्तमते प्रत्र मधुनो धनं वा पुसात् ॥ ५१ ॥ दुर्भगा प्रा
प्नोति सो भाग्यं शुभं सुखमाप्नुयात् ॥ समाहितेन शय्यायात् कथां वै भक्तितत्पराम् ॥ ५२ ॥
ब्राह्मणेभ्यः प्रदातव्या दक्षिणा धेनुमुत्तमा ॥ चारुदाभरणां यस्त्रयतः पूज्या भवेद्वृत्तम् ॥ ५३ ॥ संवत्स
रं तु यानारी बहुला व्याघ्रं योरपि ॥ भक्त्या कुरुते नित्यं वांछितं फलमाप्नुयात् ॥ ५४ ॥ बहुनाथे नमः

॥ ४९ ॥

4

॥ ४९ ॥

वद्वदिधंसनस्तथा ॥४०॥ येनोर्वचस्तदाकस्मिन्निजगादपुनश्चताम् ॥ बहुले सुप्रसन्नोऽहं श
 पयेध्वं नागतोयतः ॥४१॥ सातमेवमयाधेनोमाचलं वंचयिष्यसि ॥ शरुचेनोपरास्तं यन्म
 साचरिषि तं किल ॥४२॥ धात्रेऽदेति सुप्तोऽहं गंधर्वस्थान भंशितः ॥ अहं हि पूर्वगंधर्वो नित्ये
 स्वसभासुच ॥४३॥ पूर्वतो भंसितस्त्यानं तेनाहंकर्मिणातकः ॥ प्रापि देव सभा
 मध्ये मया प्राप्तस्तदा पुनः ॥४४॥ गच्छ स्वया ध्रुवेनौलं मुक्तिं ते तु तदा भुवि ॥ यदा तु व
 रुणाधेनोदर्शनं च भविष्यति ॥४५॥ पथागता तथा याता त्वया ते नजितोऽहम् ॥ अथैव व
 षितः सर्वो दर्शनात्तव सुप्रते ॥४६॥ पुषिष्ठिरुवाच ॥ कस्मिन्नेषोदिने कस्मिन् केनेदं
 चरितं व्रतम् ॥ किंप्रसंगं किं फलं चास्मत्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥४७॥ पितामह उवाच ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वहुलाक्या०

कामरूपव्याघ्रपनमः॥ यमुनायै नमः॥ सेमिलजोपाय नमः॥ इति श्री इति हांससमुच्चये
वहुलाव्रतकथाक्षेपूक्ती शुभमस्तु शुभं भूयात् शान १२८९॥ माववदिति प्रियसप्त
मी लोमवास्तौ उक्त कमिदमलेखि जगन्नाथेन प्रमिता ॥ गंगावद्वयै शानकोरो कोशिके
पदे।

॥५॥

॥५॥

6

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥